

№ 284. Warszawa, dnia 9 Marca (25) Lutego 1889. roku. **Rok VI.**

MUZYCZNE, TEATRALNE I ARTYSTYCZNE.
WYCHODZI RAZ NA TYDZIEŃ Z BEZPŁATNYM DWUTYGODNIOWYM DODATKIEM NUT.

PRENUMERATA „ECHA MUZYCZ., TEATR. I ARTYSTYCZ.” wraz z bezpłatnym dodatkiem dwutygodniowym nut wynosi: W Warszawie: kwartalnie Rs. 2, półrocznie Rs. 4, rocznie Rs. 8, z odroczeniem do końca. Z przesyłką pocztową: do wszystkich miejsc Królestwa i Cesarstwa: kwartalnie Rs. 2 kop. 50, półrocz. Rs. 3, rocz. Rs. 6, w Galicji 6. 62, w Niemczech mar. 20. Korespondencyjnie kop. 20 bez nut. Nuty z jednego numeru kop. 40. Redakcja i Administracja: Senatorska 26. Telefon 226.

Przedpłatę przyjmują: Ekspedytor „Echa Muzycz., Teatr. Artystycz.” Senatorska 26, oraz księgarnie i kantory pism. W Krakowie: D. E. Friedla, W. Krzyżanowski i O. Gebethner i Sp. — We Lwowie: Gubrynowicz i Schmidt, Seyditz i Czajkowski, Administracja „Gazety Lwowskiej.” — W Poznaniu: J. Leitgeber i Sp. — W Petersburgu: Księgarnia Br. Rybniczy przy ulicy Kazńskiej Nr. 26 (38) dom Brunsta. — W Kijowie: L. J. Idelkowiak. — Wileń: J. Zawadzki, oraz Major A. Kosmowski. — W Odessie: A. Zwirowicz.

Dodatek nutowy do numeru 285 *Echa* stanowią będzie:
Henryk Moszkowski „Iskierki,” („Étincelles”) na fortepian op. 30.

Mikołaj Gomółka.

W dniu 5 b. m. upłynęło 280 lat od śmierci słynnego kompozytora polskiego z XVI w. — Mikołaja Gomółki, zmarłego w 1609 roku w Jazłowcu (Galicja).

Według brzmienia słów co prawda niezbyt wyraźnych na pomniku znajdującym się w jazłowieckim kościele parafialnym, Gomółka urodził się w Jazłowcu 1564 roku.

Jest to wszakże data bardzo wątpliwa (zauważył to już Kolberg w Encykliki Orgelki gdyż bowiem była prawdziwą, musiałby Gomółka swe arcydzieło: Psalmu do słów tłumaczonych przez Kochanowskiego, stworzyć w 15—16 roku swego życia.

Zresztą istnieją ślady ks. stolni, że *Nicolaus Gomolka* fideleszter już w 1558 r. należał do kapeli dworskiej Zygmunta Augusta, i pobierał 30 groszy ówczesnych płacy tygodniowej. Widocznie więc

leżba lat życia jego, oznaczona na pomniku (45 lat), jest mylną.

Z dzieł Gomółki doszły do naszych czasów jedynie: „Melodye na psalterz polski” przez Mikołaja Gomółkę uczynione, ofiarowane Jego Mścił ks. Piotrowi Myszkowskiemu z Bożej łaski Biskupowi krakowskiemu e. t. c. panu mnie Miłociwemu, w Krakowie u Łazarzowej R. P. 1580, oraz Kołęda.

Kolberg utrzymuje, że w klasztorze dominikańskim w Krakowie znajdował się rękopis muzyki do słów Klonowicza. Tak go miał zapisać jeden z zakonników; rękopis zginął w pożarze klasztoru w 1880 roku.

O Gomółce wspomina „Przyjaciel ludu” z 1841, oraz obszernie studjum niżej podpisanego, zamieszczone w *Echu muzycznym* w 1880 r., wraz z podobną pomnikką jazłowieckiego, z którego Gerson odworzył postać słynnego muzyka znajdującą się na tymże pomniku.

Portret olówka Gersona zamieszczamy w dzisiejszym numerze.

A. Poliški.

Karol Dawydow.

Wioloczuca, jako instrument solowy, więcej przyrzeka niż dotrzymuje. Spiewność, będąca głównym jej przymiotem, nie wystarcza wirtuozom, występującym na estradzie, i ci nakłaniają powazyć ów instrument do wykonywania karkołomnych skoków, prze-

MIKOŁAJ GOMÓŁKA.